

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти разширен състав)

25 януари 2017 година¹

„Дъмпинг — Внос на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Статут на предприятие, работещо в условията на пазарна икономика — Член 2, параграф 7, буква б) и буква в), второ тире от Регламент (ЕО) № 384/96 — Кумулативна оценка на вноса, предмет на антидъмпингово разследване — Член 3, параграф 4, букви а) и б) от Регламент № 384/96 — Предложение за поемане на гаранции — Член 8, параграф 3 от Регламент № 384/96“

По дело T-512/09 RENV

Rusal Armenal ZAO, установено в Ереван (Армения), за което се явяват Б. Евтимов, Е. Боровиков, адвокати, и D. O’Keeffe, solicitor,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват първоначално S. Voelaert и J.-P. Nix, в качеството на представители, впоследствие J.-P. Nix, подпомаган от В. O’Connor, solicitor, и S. Gubel, адвокат,

ответник,

подпомаган от

Европейски парламент, за който се явяват D. Warin и A. Auersperger Matić, в качеството на представители,

и от

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland, M. França и A. Demeneix, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент (ЕО) № 925/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република (ОВ L 262, 2009 г., стр. 1),

¹ — Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав),

състоящ се от: М. Prek (докладчик), председател, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović и V. Kreuzschitz, съдии,

секретар: С. Heeren, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание на 1 юни 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи делото

- 1 Жалбоподателят, Rusal Armenal ZAO, е дружество производител и износител на алуминиеви продукти, учредено през 2000 г. в Армения. На 5 февруари 2003 г. Република Армения се присъединява към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5).
- 2 Вследствие на жалба, подадена на 28 май 2008 г. от Eurométaux, Комисията на Европейските общности започва антидъмпингова процедура по отношение на вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република (наричана по-нататък „КНР“). Известието за започване на тази процедура е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 12 юли 2008 г. (ОВ С 177, 2008 г., стр. 13).
- 3 С писма от 25 юли и 1 септември 2008 г. жалбоподателят оспорва квалифицирането на Армения като страна с непазарна икономика по смисъла на член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223, наричан по-нататък „основният регламент“), приложим към този момент. Освен това при анализа във връзка с подбиването на цените или подбиването на референтните цени жалбоподателят отбелязва някои недостатъци на продуктите си, за което представя допълнителни сведения в писмо от 7 октомври 2008 г.
- 4 Освен това жалбоподателят подава заявление, с което иска да му бъде предоставен статут на предприятие, работещо в условията на пазарна икономика, или поне индивидуално третиране (наричано по-нататък „заявлението ТДПИ“). В това отношение, с писмо от 19 декември 2008 г., Комисията уведомява жалбоподателя за причините, поради които е заключила, че критериите относно счетоводната отчетност и производствените цени, посочени в член 2, параграф 7, буква в), второ и трето тире от основния регламент, не са изпълнени. С писмо от 5 януари 2009 г. жалбоподателят повторно излага възраженията си срещу прилагането спрямо Армения на член 2, параграф 7 от основния регламент и оспорва констатациите на Комисията във връзка с критериите, които според същата не са изпълнени. С писмо от 13 март 2009 г. жалбоподателят предоставя на Комисията допълнителни данни във връзка със заявлението ТДПИ.
- 5 На 7 април 2009 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 287/2009 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и [КНР] (ОВ L 94, 2009 г., стр. 17, наричан по-нататък „временният регламент“). С писмо от 8 април 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя, на основание член 14,

параграф 2 и член 20, параграф 1 от основния регламент, временния регламент заедно със съображенията във връзка с изчисляването, по отношение на жалбоподателя, на дъмпинговия марж и на маржа на вредата.

- 6 Турция е определена за страна аналог за целите на изчисляването на нормалната стойност за производители износители, които няма да бъдат третирани като дружества, работещи в условията на пазарна икономика. Турски производител на сходния продукт попълва изпратения от Комисията въпросник (съображения 10, 12 и 52 от временния регламент).
- 7 Съгласно съображение 13 от временния регламент разследването за установяване на дъмпинг и вреда обхваща периода от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г. (наричан по-нататък „разследваният период“). Проучването на тенденциите, свързани с оценката на вредата, обхваща периода от 1 януари 2005 г. до 30 юни 2008 г. (наричан по-долу „разглежданият период“).
- 8 Съгласно съображение 19 от временния регламент разглежданият продукт е алуминиево фолио с дебелина не по-малка от 0,008 mm и не по-голяма от 0,018 mm, без подложка, само валцувано, на рула с ширина не по-голяма от 650 mm и с тегло по-голямо от 10 kg, с произход от Армения, Бразилия и КНР, попадащо под код по КН ex 7607 11 19. Що се отнася до сходния продукт, съображение 20 от временния регламент предвижда, че алуминиевото фолио, произвеждано и продавано в Европейския съюз от производството на Съюза, алуминиевото фолио, произвеждано и продавано на вътрешния пазар на Армения, Бразилия и КНР, и алуминиевото фолио, внасяно в Съюза от тези държави, както и това, което се произвежда и продава в Турция, имат по същество еднакви физични и технически характеристики и еднаква основна крайна употреба.
- 9 Що се отнася до предоставянето на статут на предприятие, работещо в условията на пазарна икономика, Комисията заключава, че Армения не може да се счита за пазарна икономика, щом като е спомената в бележката под линия, вмъкната в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Освен това Комисията отбелязва, че жалбоподателят не изпълнява критериите относно счетоводната отчетност и производствените разходи, посочени в член 2, параграф 7, буква в), второ и трето тире от основния регламент. В това отношение Комисията отбелязва, първо, че становището на одитора относно счетоводната отчетност на жалбоподателя за 2006 г. е неблагоприятно, а за 2007 г. жалбоподателят не представя заверени от одитор счетоводни отчети, и второ, че платената на арменската държава цена за придобиване на дяловете на предприятието, стопанисващо стария производствен обект, представлява приблизително една трета от номиналната им стойност, като жалбоподателят освен това получил земята безвъзмездно (съображения 24 и 25 и 27—31 от временния регламент).
- 10 Що се отнася до изчисляването на дъмпинговия марж, в приложение към писмото си от 8 април 2009 г. (вж. т. 5 по-горе) Комисията посочва, че жалбоподателят отговаря на условията за индивидуално третиране. Освен това въз основа на сравнение между среднопретеглените нормални стойности за всеки вид от разглежданите продукти, изнасяни за Съюза от попълнилия въпросника турски производител, и съответните среднопретеглени износни цени на жалбоподателя е определен дъмпингов марж от 37 %. Тези обстоятелства са възпроизведени в съображения 42, 74 и 77 от временния регламент.
- 11 В допълнение, Комисията приема, че кумулативната оценка на въздействието на разглеждания внос е възможна, тъй като условията за такава оценка, предвидени в член 3, параграф 4 от основния регламент са изпълнени (съображения 91—94 от временния регламент).
- 12 Освен това според Комисията анализът на потреблението в Съюза, обема и разходите за внос с произход от засегнатите страни и състоянието на индустрията на Съюза разкрива, че последният е претърпял съществена вреда по смисъла на член 3, параграф 5 от основния регламент (съображения 88—90 и 95—118 от временния регламент). Нещо повече, след анализ

на въздействието на вноса, предмет на дъмпинг, и на въздействието на други фактори, Комисията заключава, че вредата се дължи на нарастването на дъмпинговия внос с произход от третите засегнати от разследването страни (съображения 119—138 от временния регламент).

- 13 След като Комисията не установява императивни причини да не налага временни мерки, тя пристъпва към облагане с временно антидъмпингово мито с цел отстраняване на вредата, като взема предвид невредоносната цена, която би трябвало да получи индустрията на Съюза. Така временното антидъмпингово мито е определено на 20 % за произведените от жалбоподателя продукти (съображения 164—170 от временния регламент).
- 14 С писмо от 15 юли 2009 г., на основание на член 20, параграфи 2—4 от основния регламент, Комисията изпраща на жалбоподателя документ за окончателно разгласяване на основните факти и съображения, които обосновават предложението за налагане на окончателното антидъмпингово мито. Комисията приканва жалбоподателя да ѝ изпрати до 30 юли 2009 г. коментарите си по този документ.
- 15 С писмо от 22 юли 2009 г. жалбоподателят представя писменото си становище относно документа за окончателно разгласяване и предлага поемането на гаранция по смисъла на член 8, параграф 1 от основния регламент, като същевременно иска провеждането на заседание за анализ на посочената гаранция. С писмо по електронната поща от 27 юли 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя формуляр за поемане на гаранция и предлага на 29 юли да бъде проведено заседание, като същевременно припомня, че срокът за окончателното представяне на гаранцията изтича на 30 юли. С писмо от 30 юли 2009 г. жалбоподателят представя гаранцията си на Комисията.
- 16 С писмо от 7 август 2009 г. Комисията посочва на жалбоподателя причините, поради които счита, че предложената от него гаранция не може да бъде приета. Комисията приканва жалбоподателя да представи писменото си становище по този въпрос най-късно до 12 август 2009 г., което жалбоподателят изпълнява с писмо по електронната поща от 10 август 2009 г.
- 17 На 24 септември 2009 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 925/2009 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и [КНР] (ОВ L 262, 2009 г., стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“). Освен това с Решение 2009/736/ЕО от 5 октомври 2009 година за приемане на гаранция, предложена във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на някои видове алуминиево фолио с произход, *inter alia*, от Бразилия (ОВ L 262, 2009 г., стр. 50), Комисията приема гаранциите, предложени от Companhia Brasileira de Alumínio (CBA), бразилски производител износител.
- 18 Що се отнася до подаденото от жалбоподателя заявление ТДПИ, в съображения 18—26 и 32 от обжалвания регламент Съветът потвърждава съдържащите се във временния регламент констатации относно статута на Армения, критериите, които според Комисията жалбоподателят не изпълнява, и индивидуалното третиране на последния (вж. точки 9 и 10 по-горе). При тези обстоятелства дъмпинговият марж на жалбоподателя е определен на 33,4 % (точка 4.4 от обжалвания регламент). Освен това в съображения 55 и 56 от обжалвания регламент Съветът потвърждава съдържащите се във временния регламент констатации във връзка с кумулативната оценка на въздействието на разглеждания внос (вж. т. 11 по-горе). Най-сетне, в съображения 44—48 и 59—109 от обжалвания регламент Съветът потвърждава и преценките, съдържащи се във временния регламент и резюмирани в точки 12 и 13 по-горе, и определя степента на отстраняване на вредата, причинена от вноса на продукцията на жалбоподателя, на 13.4 %.

- 19 Що се отнася до предложената от жалбоподателя гаранция, Съветът излага в съображение 114 от обжалвания регламент, че тя не може да бъде приета поради съображения, свързани най-вече с риска от кръстосано компенсирание, дължащ се на структурата на групата, към която принадлежи жалбоподателят, и на естеството на произтичащите в резултат на нея търговски отношения между жалбоподателя и клиентите му в Съюза. Съгласно съображение 115 от обжалвания регламент това предложение за поемане на гаранция е отхвърлено въз основа на констатациите във връзка със счетоводната отчетност на жалбоподателя, изложени в съображения 21 и 22 от същия регламент.
- 20 При тези обстоятелства Съветът налага съгласно член 1, параграф 2 от обжалвания регламент окончателно антидъмпингово мито от 13,4 % за внасяните от жалбоподателя продукти.

Производство пред Общия съд и пред Съда

- 21 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 21 декември 2009 г., жалбоподателя иска отмяна на обжалвания регламент.
- 22 По молба на Комисията е допуснато тя да встъпи в подкрепа на исканията на Съвета.
- 23 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалвания регламент в частта му, която се отнася до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 24 Съветът и Комисията искат от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 25 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания, изведени, първото, от възражение за незаконосъобразност на член 2, параграф 7 от основния регламент, който противоречал по-специално на член 2.7. от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 118, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“), включен в приложение I А към Споразумението за създаване на СТО, второто, от нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, третото, от нарушение на член 3, параграф 4 от основния регламент и от липса на мотиви, четвъртото, от нарушение на принципа на равно третиране и от явна грешка в преценката, и петото, от нарушение на принципа на добра администрация.
- 26 С решението си от 5 ноември 2013 г., Rusal Armenal/Съвет (T-512/09, EU:T:2013:571) Общият съд уважава първото основание на жалбата и в резултат на това отменя обжалвания регламент в частта, засягаща жалбоподателя.
- 27 Комисията подава жалба, постъпила в секретариата на Съда на 16 януари 2014 г., с която иска от Съда да отмени решението от 5 ноември 2013 г., Rusal Armenal/Съвет (T-512/09, EU:T:2013:571).
- 28 По молба на Европейския съвет е допуснато той да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията.

- 29 В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава на три основания, изведени, първото, от обстоятелството, че Общият съд се произнесъл *ultra petita*, второто, от обстоятелството, че Общият съд допуснал грешка в правото, приемайки, че член 2, параграф 7 от основния регламент цели да изпълни специфичните задължения, поети в рамките на СТО, и третото, от нарушение на общия принцип на баланса между институциите.
- 30 С решението си от 16 юли 2015 г. Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, наричано по-нататък „решението по жалбата“) Съдът уважава второ основание и отменя решението от 5 ноември 2013 г., Rusal Armenal/Съвет (T-512/09, EU:T:2013:571).
- 31 Като начало Съдът припомня, че разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт от вторичното право на Съюза или на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само ако, от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение допускат това, и от друга, тези разпоредби са предвид съдържанието си безусловни и достатъчно точни и че единствено когато тези две условия са кумулативно изпълнени, подобни разпоредби биха могли да бъдат изтъкнати пред съда на Съюза, за да послужат като критерий за преценка на законосъобразността на акт на Съюза. Съдът също така подчертава, че с оглед на естеството и системата им споразуменията на СТО по принцип не са сред нормите, от гледна точка на които може да се осъществява контрол за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза (решението по жалбата, точки 37 и 38).
- 32 Съдът все пак отбелязва, че е приел в две изключителни хипотези, при които е налице воля на законодателя на Съюза сам да ограничи свободата си на действие при прилагането на нормите на СТО, че съдът на Съюза е компетентен евентуално да упражни контрол за законосъобразност на акт на Съюза и на актовете по прилагането му от гледна точка на споразуменията на СТО, а именно, от една страна, в хипотезата, в която волята на Съюза е да изпълни определено задължение, поето в рамките на тези споразумения, и от друга страна, когато съответният акт от правото на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от тези споразумения (решението по жалбата, точки 40 и 41).
- 33 Съдът по-нататък приема, че член 2, параграф 7 от основния регламент въвежда специален режим, съдържащ подробни правила за изчисляването на нормалната стойност по отношение на вноса от страни от СТО с непазарна икономика, сред които е и Армения, и че той представлява израз на волята на законодателя на Съюза да възприеме самостоятелен подход в правото на Съюза в тази област (решението по жалбата, точки 47 и 48). Доколкото Антидъмпинговото споразумение не съдържа специфични правила относно вноса от страни членки на СТО с непазарна икономика, не може да се търси съответствие между, от една страна, правилата в член 2, параграф 7 от основния регламент, отнасящи се до вноса от страните членки на СТО с непазарна икономика, и от друга страна, правилата в член 2 от Антидъмпинговото споразумение. Съдът заключава въз основа на това, че посочената разпоредба от основния регламент не може да се смята за мярка, предназначена да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на СТО (решението по жалбата, точки 49—53).
- 34 На основание член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз Съдът отменя решението от 5 ноември 2013 г., Rusal Armenal/Съвет (T-512/09, EU:T:2013:571) и се произнася окончателно по първото основание на подадената от жалбоподателя жалба, като го отхвърля (решението по жалбата, точки 57—60). Той връща делото за произнасяне от Общия съд по основания от второ до пето.
- 35 След на връщането на делото то е разпределено на четвърти разширен състав на Общия съд.

- 36 Страните не са се възползвали от възможността, предвидена в член 217, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, да представят писмени становища.
- 37 По предложение на съдията докладчик Общият съд (четвърти разширен състав) решава да започне устната фаза на производството.
- 38 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 1 юни 2016 г. По този повод страните са приканени да представят писмените си становища относно евентуалните последици на решението по жалбата за основанията от второ до пето на жалбата, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

От правна страна

- 39 След решението по жалбата за разглеждане остават четири основания, изведени, съответно, от нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент (второ основание), от нарушение на член 3, параграф 4 от основния регламент и от липса на мотиви (трето основание), от нарушение на принцип на равно третиране и от явна грешка в преценката (четвърто основание) и от нарушение на принцип на добра администрация (пето основание).

По второто основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент

- 40 В рамките на второто си основание жалбоподателят изтъква, че преценката на заявлението ТДПИ от институциите е опорочено от явни грешки. Настоящото основание се състои от две части. С първата част жалбоподателят оспорва основателността на констатацията за неспазване на член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент. С втората част жалбоподателят оспорва основателността на констатацията за неспазване на член 2, параграф 7, буква в), трето тире от основния регламент.
- 41 Съветът, подкрепян от Комисията, иска настоящото основание да бъде отхвърлено.
- 42 Съгласно член 2, параграф 7, буква в), второ и трето тире от основния регламент, „[в]ъзраженията по [разпоредбата на] буква б) [...] трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако: [...] дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи [второ тире], [...] производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове [трето тире]“.
- 43 Доколкото, от една страна, изброените условия в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент имат кумулативен характер (решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 76), и от друга страна, с двете части на основанието си жалбоподателят оспорва основателността на възраженията относно второто и третото тире на посочения член 2, параграф 7, буква в), следва да се отбележи, че отхвърлянето на една от тези части е достатъчно за отхвърляне на основанието изцяло.
- 44 Предвид обстоятелствата в настоящия случай най-напред следва да се разгледа първата част на основанието.

- 45 Следва да се припомни, че в съображения 21 и 22 от обжалвания регламент Съветът приема, че представените от жалбоподателя документи не отговарят на изброените условия във второто тире на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, и потвърждава анализа, съдържащ се във временния регламент.
- 46 Съображение 22 от обжалвания регламент гласи следното: „[д]ружеството е задължено да разполага с един ясен набор от счетоводни отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти; п]ропуските, посочени от одиторите както за счетоводните отчети за финансовата 2006 г., така и за финансовата 2007 г., ясно показаха, че счетоводните отчети на дружеството не са изготвени в съответствие с международните счетоводни стандарти и следователно то не може да докаже, че е изпълнило втория критерий за ТДПИ; в] критериите за ТДПИ действително се прави позоваване на международните стандарти и членството в СТО не променя това; о]ще повече че членството в СТО само по себе си не е гаранция за преобладаването на пазарни условия в икономическата дейност на дадено дружество“.
- 47 В съображение 27 от временния регламент Комисията отбелязва, че годишният счетоводен отчет на жалбоподателя за 2006 г. е получил неблагоприятно становище от одиторите, а за 2007 г. жалбоподателят не е представил заверен от одитор годишен счетоводен отчет.
- 48 В съображения 28 и 29 от същия регламент Комисията отхвърля доводите на жалбоподателя, основани, първо, на спазването на процеса на одитиране, що се отнася до 2006 г., второ, на ангажимента за представяне на заверен от одитор годишен счетоводен отчет за 2007 г., съответстващ на международните счетоводни стандарти, и трето, на неотносимостта на издаването на неблагоприятно становище от одитора, щом като одитирането е било проведено в съответствие с международните счетоводни стандарти. От една страна, Комисията припомня, че годишният счетоводен отчет за 2007 г. не ѝ е бил представен въпреки исканията в този смисъл. От друга страна, тя отбелязва, че член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент, който предвижда предоставянето на статут на предприятие, действащо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „ТДПИ“), представлява дерогираща разпоредба, която трябва да бъде тълкувана стриктно, и въз основа на това приема, че годишният счетоводен отчет е трябвало не само да бъде заверен от одитор съгласно международните счетоводни стандарти, но също и да бъде съставен в съответствие с тях.
- 49 В доводите на жалбоподателя срещу този анализ могат да бъдат установени две оплаквания. Първото, което има характера на главно, е изведено от грешка в правото при тълкуването на член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент, отнасяща се до прилагането на погрешен правен критерий. С второто, което е направено при условията на евентуалност, жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката на Съвет при прилагането на избрания от него критерий.

По оплакването, свързано от прилагането на погрешен правен критерий

- 50 Според жалбоподателя член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент трябва да се тълкува така, че да се вземе предвид членството на Република Армения в СТО и да не се стига до възлагане на неразумна доказателствена тежест. Той счита, че Съветът е приложил погрешен правен критерий, като е възприел разширително тълкуване на изискването за „независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти“, съдържащо се в член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент. В резултат на това го задължил счетоводните му отчети да бъдат изготвени при стриктно спазване на международните счетоводни стандарти, да бъдат напълно изрядни и да не предизвикват резерви, и да бъдат заверени с безусловен одиторски доклад. Това изискване надхвърляло текста на член 2, параграф 7, буква в), второ

тире, който изисквал само счетоводните документи да са ясни, да се подлагат на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и да се прилагат във всички случаи.

- 51 Така Съветът погрешно поддържал, че тълкуването на изискването за „независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти“ като изискване само за извършването на одит в съответствие с международните счетоводни стандарти противоречало на логиката на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.
- 52 Най-напред, жалбоподателят отбелязва, че извършването на одит включва не само спазването на международните стандарти за одит, но също и проверка на счетоводните документи в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане (International Financial Reporting Standards). Въз основа на това той заключава по същество, че не е длъжен да подготви счетоводните си документи в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане, тъй като извършването на одит било достатъчно. Жалбоподателят подчертава в това отношение, че одиторският доклад за 2007 г. (наричан по-нататък „одиторският доклад за 2007 г.“) се позовава на представяне на финансовите му резултати и на паричните му потоци с оглед на Международните стандарти за финансово отчитане. По-нататък, жалбоподателят изтъква, че ако одиторите констатират наличието на съществени нарушения, те не са в състояние да издадат заверка. Най-сетне, той счита, че е нелогично той да бъде третиран по аналогичен начин като предприятие, което не е подложило счетоводството си на одит или само с оглед на непризнатите местни стандарти.
- 53 Жалбоподателят допълва по същество, че ако му беше признат статута на ТДПИ, при всички случаи институциите щяха да могат да коригират разходите му в приложение на член 2, параграф 5 от основния регламент.
- 54 Съветът иска това основание да бъде отхвърлено.
- 55 Спорен е смисълът, който следва да се придаде на изискването предприятието да използва „ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи“, съдържащо се в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.
- 56 Що се отнася, на първо място, до правилата за разглеждане на това оплакване, съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. решение от 7 юни 2005 г., VEMW и др., C-17/03, EU:C:2005:362, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 57 Освен това, доколкото се оспорва тълкуването на едно от условията за предоставяне на статут на ТДПИ, предвидено в член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент, следва също така да се вземе предвид и фактът, че методът за определяне на нормалната стойност на даден продукт, посочен в тази разпоредба, е изключение от специфичния метод, предвиден за тази цел в член 2, параграф 7, буква а) от споменатия регламент, който по принцип е приложим в случая на внос с произход от страни с непазарна икономика. Съгласно постоянната съдебна практика обаче дерогацията или изключението от общо правило трябва да се тълкува стеснително (вж. решение от 10 октомври 2012 г., Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет, T-172/09, непубликувано, EU:T:2012:532, т. 118 и цитираната съдебна практика). Доколкото член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент уточнява условията, които трябва да бъдат спазени, за да може да бъде приложено това изключение, тези условия трябва да се тълкуват стриктно.

- 58 В самото начало следва да се отбележи, че в противоречие с принципа на рестриктивното тълкуване жалбоподателят изтъква, че тълкуването на условията за предоставяне на статута на ТДПИ би трябвало, обратно, да отчитат членството на Република Армения в СТО.
- 59 От постоянната практика на Съда несъмнено следва, че разпоредбите на правото на Съюза трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, с оглед на международното право, особено когато подобни разпоредби целят именно да приведат в действие международно споразумение, сключено от Съюза (вж. решение от 15 март 2012 г., SCF Consorzio Fonografici, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 60 Все пак следва да се подчертае, че един от основните постулати в решението по жалбата почива на спецификата на 2, параграф 7 от основния регламент, доколкото изборът на законодателя на Съюза е да създаде специфични правила относно вноса с произход от страни членки на СТО с непазарна икономика, докато Антидъмпинговото споразумение не съдържа специфични правила относно вноса с произход от такива страни (вж. т. 33 по-горе).
- 61 Налага се констатацията, че подчертаването от страна на Съда както на спецификата на подхода на Съюза, така и на липсата на съответна разпоредба в Антидъмпинговото споразумение прави ирелевантно обстоятелството, че Република Армения е член на СТО, що се отнася до тълкуването на условията, предвидени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.
- 62 Що се отнася, на второ място, до тълкуването на член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент, следва да се припомни, че член 2, параграф 7, буква б) от същия регламент позволява, по изключение, на предприятие от страна с непазарна икономика да определя нормалната стойност на продукта си съобразно правилата, приложими към предприятията от страни с пазарна икономика.
- 63 Целта на условията в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент е да възложат в тежест на заявителя на ТДПИ определени задължения, целящи да дадат възможност на институциите да се уверят, че той действа в условията на пазарна икономика. В тази перспектива се налага констатацията, че е особено важно използваните от предприятието счетоводни документи да отразяват действителните му производствени разходи, тъй като именно въз основа на тях ще бъде установена нормалната стойност на продукта му.
- 64 С оглед на тази цел позоваването във второто тире на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент на използването на „ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи“ не може да се схваща другояче освен като целящо да позволи на институциите да се уверят в точността на счетоводните документи на съответното предприятие.
- 65 Следователно жалбоподателят погрешно поддържа по същество, че такова условие би могло да бъде изпълнено само въз основа на одит, извършен в съответствие с международните стандарти за одит, независимо от направените изводи относно съответствието на счетоводното отчитане на съответното предприятие с международните счетоводни стандарти. От една страна, този подход би бил в противоречие с целта на член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент, доколкото би могъл да доведе до предоставянето на статут на ТДПИ на предприятие, чиито счетоводни документи не са достатъчно надеждни. От друга страна, този подход би бил също така в противоречие с принципа на стриктно тълкуване на член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, припомнен в точка 57 по-горе.
- 66 От това следва, че правният критерий, който Съветът е бил длъжен да приложи, се състои в проверка дали представените от жалбоподателя доказателства във връзка с член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент, позволяват да се установи точността на

счетоводните му документи. Следователно Съвет е бил длъжен да вземе предвид заключенията на одиторите, що се отнася до съответствието на счетоводните документи с международните счетоводни стандарти.

- 67 Следователно, отбелязвайки в съображение 22 от обжалвания регламент, че „[п]ропуските, посочени от одиторите както за счетоводните отчети за финансовата 2006 г., така и за финансовата 2007 г., ясно показваха, че счетоводните отчети на дружеството не са изготвени в съответствие с международните счетоводни стандарти и следователно то не може да докаже, че е изпълнило втория критерий за ТДПИ“, Съвет не е допуснал твърдяната от жалбоподателя грешка в правото.
- 68 Този извод не може да бъде оборен чрез позоваването от жалбоподателя на член 2, параграф 5 от основния регламент. Той позволява на институциите — по отношение на предприятие, действащо в страна с пазарна икономика, чиито разходи, свързани с производството и продажбата на продукта, обект на разследването, не са надлежно отразени в регистрите му — да ги коригират или установят въз основа на разходите на други производители или износители от същата страна или, когато такава информация не е на разположение или не може да бъде използвана, на всяка друга приемлива основа, включително информация от други представителни пазари.
- 69 По същество жалбоподателят изглежда поддържа виждането, че евентуалните грешки в счетоводните му документи не представляват пречка да му бъде признат статута на ТДПИ, тъй като такива биха могли да съществуват и при предприятие от страна с пазарна икономика, по отношение на което се прилага член 2, параграф 5 от основния регламент.
- 70 Тези доводи не са убедителни.
- 71 От една страна, те противоречат пряко на принципа на стриктно тълкуване на условията за предоставянето на статута на ТДПИ, уточнен в цитираната в точка 57 по-горе съдебна практика.
- 72 От друга страна, следва да се отбележи, че член 2, параграф 5 от основния регламент почива главно на принципа на коригиране или установяване на разходите на съответното предприятие въз основа на сравнението с тези на други производители или износители от същата страна. Налага се обаче констатацията, че прибягването до такова сравнение в рамките на една и съща страна е възможно само по отношение на предприятие, действащо в условията на пазарна икономика, и е невъзможно по отношение на заявител на ТДПИ, който по дефиниция действа в страна с непазарна икономика. Така в случай на съмнение в действителността на разходите на заявител на ТДПИ това заявление трябва да бъде отхвърлено и нормалната стойност на продукта да бъде определена въз основа на сравнението с трета страна с пазарна икономика в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.
- 73 Следователно първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

По оплакването, изведено от явна грешка в преценката

- 74 При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че съображение 22 от обжалвания регламент е опорочено от явна грешка в преценката, с мотива че Съвет е преувеличил последиците от резервата относно финансовия отчет за 2007 г., формулирана в одиторския доклад, който оставал положителен.

- 75 На първо място, жалбоподателят поддържа, че позоваването на „съответствие“ с международните стандарти не възпрепятства изразяването на някои резерви, които не засягат точността на по-голямата част от одитираните сметки.
- 76 На второ място, той припомня, че е представил финансовия отчет за 2007 г. на 12 и 13 март 2009 г., т.е. в деня след предоставянето му от независимите одитори и три седмици преди приемането на временния регламент. С изключение на резервата относно стойността на материалната наличност към 31 декември 2006 г., одиторите изразили положително становище, което потвърждавало съответствието с международните стандарти, включително и счетоводните.
- 77 На трето място, жалбоподателят поддържа по същество, че не било възможно одиторите да изразят становище без резерви в одиторския доклад за 2007 г., тъй като финансовият отчет за 2007 г. се изготвя с оглед на годишното приключване за 2006 г., за което било издадено отрицателно становище. Той твърди, че становище с резерви, следващо неблагоприятно становище, представлява признаване на наличието на сериозен напредък в счетоводното отчитане и предполага, че в по-голямата си част то не се засяга от резервата и съответства на международните стандарти. Жалбоподателят припомня в това отношение, че становище с резерви може да бъде издадено само ако резервата не е от такова значение, че да постави под съмнение принципа на положителното становище, и не засяга голям брой елементи на финансовия отчет. Следователно било явно погрешно от страна на Съвета да приеме, че резервата относно оценката на материалната наличност е имала значение за разходите в разследвания период, което освен това е било достатъчно важно, за да се приеме, че счетоводното отчитане не отговаря на международните стандарти.
- 78 На четвърто място, жалбоподателят упреква институциите, че не са взели предвид обстоятелството, че заводът му е бил затворен в период от почти три години, между 2004 г. и 2006 г., с цел замяна или модернизация на оборудването му, което се е отразило на счетоводната му отчетност за 2006 г. Той поддържа, че се е постарал и е успял впоследствие да установи количествено и да отстрани констатираните нарушения за този финансов период, което обяснява забавянето при представянето на одиторския доклад за 2007 г. Той твърди, че би било неразумно да се изисква от него да поправи всички грешки, отнасящи се за периода 2006 г. В писмената реплика той изтъква, че нарушенията във връзка с оценката и пренасянето на материалните активи вече са били поправени в одиторския доклад за 2007 г. и че не било възможно същите резерви да бъдат повторени и в одиторския доклад за 2008 г.
- 79 В самото начало Общият съд отбелязва, че настоящото оплакване се отнася до прилагането на член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент спрямо обстоятелствата в настоящия случай и че обхватът на упражнявания контрол трябва да вземе предвид широката свобода на преценка, призната на институциите в областта на мерките за защита на търговията поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които те трябва да разглеждат (вж. решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 79 и цитираната съдебна практика).
- 80 От това следва, че упражняваният контрол от съда на Съюза върху преценката на институциите трябва да се ограничи до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, приети, за да бъде направен оспорваният избор, са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (вж. решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 80 и цитираната съдебна практика).
- 81 Все пак следва да се припомни, че макар в областите, в които е необходимо да бъдат направени сложни икономически оценки, Комисията да разполага със свобода на преценка по икономическите въпроси, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа от

контрол над направеното от институциите тълкуване на данни от икономическо естество. Всъщност съдът на Съюза по-конкретно трябва да провери не само дали представените доказателства установяват действителното положение и дали същите са достоверни и съгласувани, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се направи преценка на дадена сложна ситуация, и дали са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (решение от 29 януари 2014 г., Hubei Xinyegang Steel/Съвет, T-528/09, EU:T:2014:35, т. 53).

- 82 На последно място е важно да се подчертае, че производителят износител, който иска да се ползва от ТДПИ, носи тежестта на доказване. Всъщност член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент предвижда, че възраженията „[...] трябва да съдържат достатъчни доказателства“. Следователно не институциите на Съюза са тези, които следва да докажат, че производител износител не отговаря на условията, предвидени за ползване от този статут. За сметка на това институциите на Съюза следва да преценят дали представените от производителя износител доказателства са достатъчни, за да се докаже, че установените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условия са изпълнени, а съдът на Съюза следва да провери дали тази преценка е опорочена поради явна грешка (вж. решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 83 и цитираната съдебна практика).
- 83 С оглед на изложеното по-горе настоящото оплакване налага да се провери дали действително Съветът не е допуснал грешка, като е приел по същество, че отбелязаните от одиторите нарушения не дават възможност да се направи извод за точността на счетоводните документи на жалбоподателя.
- 84 На първо място, следва да се отбележи, че разследваният период обхваща времето между 1 юли 2007 г. и 30 юни 2008 г. и че жалбоподателят е бил в състояние да представи одиторски доклад само за част от този период, а именно за 2007 г.
- 85 На второ място, от документите по делото следва, че одиторският доклад за 2007 г. включва резерва, която е обоснована със следното съображение: „[А]ружеството е установило някои различия между сметките, свързани с физическата наличност на материалните активи и счетоводните регистри към 31 декември 2006 г., но не е било в състояние да отстрани в достатъчна степен тези различия към настоящия момент; б)еше ни невъзможно да проверим тези количества материални активи чрез други процедури за проверка; в) резултат на това не можахме да установим дали би било необходимо да се направят корекции на материалните активи към 31 декември 2006 г., както и на разходите за продажба и на нетните загуби за периодите, приключили на 31 декември 2006 г. и 2007 г.“ Това води до формулирането на следната резерва в благоприятното становище на одиторите: „[с]поред нас, като се изключат последиците на тези корекции по отношение на текущите стойности, както и съответните числа, които биха могли да бъдат оценени като наложителни, ако беше възможно да се получи достатъчно убедителна и надлежно описана информация в частите, подкрепящи становището с резервата, финансовите отчети представят вярно в решаващите си аспекти финансовото положение на дружеството към 31 декември 2007 г., както и финансовите му резултати и паричните потоци за приключилия към тази дата финансов период, в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане“.
- 86 Така резервата засяга три елемента: инвентаризацията на материалната наличност към 31 декември 2006 г., разходите за продажби и нетните загуби за 2006 г. и 2007 г.
- 87 На трето място, жалбоподателят несъмнено с право отбелязва, че от раздела (m) на посочения одиторски доклад следва, че са били договорени усилия в хода на 2007 г. с цел поправяне на установените грешки в одиторския доклад за 2006 г. Все пак разделът (m) на одиторския доклад не може да се чете независимо от направената от одиторите резерва. От това следва, че

макар жалбоподателят да е извършил преценка на някои грешни данни през 2006 г. (сред които стойността на оборудването и материалната наличност), достоверността на тези корекции остава несигурна.

- 88 В това отношение се налага констатацията, че самият жалбоподател приема в писменото си становище непълнотата на извършената от него преценка, след като в репликата поддържа, че „[к]оригирането в хода на антидъмпинговото разследване на абсолютно всяка грешка в счетоводните вписвания за финансовия период, приключил на 31 декември 2006 г., отбелязана от външните одитори би представлявало следователно за [неговото] ръководство неразумна тежест“.
- 89 На четвърто място, от изложеното по-горе следва, че представените доказателства от жалбоподателя, който носи тежестта да докаже изпълнението на условията, предвидени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, в изпълнение на цитираната в точка 82 по-горе съдебна практика, не дава възможност на институциите да се уверят в действителността на счетоводните отчети на жалбоподателя по отношение на три елемента: инвентаризацията на материалната наличност към 31 декември 2006 г., разходите за продажби и нетните загуби за 2006 г. и 2007 г.
- 90 От една страна обаче, не би могло да се отрече валидно, че тези елементи засягат разходите на жалбоподателя, които могат да дадат отражение при определянето на нормалната стойност на продукта му.
- 91 От друга страна, от това задължително следва, че счетоводните документи на жалбоподателя не дават възможност на институциите да определят тази нормална стойност съгласно метода, предвиден в член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент.
- 92 Следователно Съветът не е допуснал твърдяната явна грешка в преценката, като е приел, че жалбоподателят не е доказал, че условията в член 2, параграф 7, буква в), второ тире от основния регламент са били изпълнени.
- 93 С оглед на изложеното по-горе второто оплакване следва да бъде отхвърлено, като поради това следва да се отхвърли и първата част на основанието изцяло. Поради съображенията, изложени в точка 43 по-горе, този извод е достатъчен за отхвърлянето на настоящото основание, без да е необходимо да се разглежда и втората му част.

По третото основание, изведено от нарушение на член 3, параграф 4 от основния регламент и от липса на мотиви

- 94 С това основание жалбоподателят упреква Съвета, че е нарушил член 3, параграф 4 от основния регламент, като е кумулирал вноса с произход от Армения с този, с произход от Бразилия и КНР.
- 95 Съветът, подкрепян от Комисията, иска настоящото основание да бъде отхвърлено.
- 96 Съгласно член 3, параграф 4 от основния регламент, „[к]огато вносът на определен продукт от повече от една държава е едновременно предмет на антидъмпингово разследване, въздействието на такъв внос се оценява кумулативно, само ако се установи, че: а) дъмпинговият марж, определен спрямо вноса от всяка страна, е по-висок от минималния марж по член 9, параграф 3 и обемът на този внос от всяка страна не е несъществен; б) кумулативната оценка на ефекта от вноса е допустима от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти и тези между внесените продукти и подобни на тях стоки с произход от Общността“.

97 В съображения 55—57 от обжалвания регламент Съветът отхвърля доводите на жалбоподателя, че вносът на Армения не би трябвало да бъде кумулиран с този на Бразилия и на КНР, по следния начин:

„(55) Вследствие на направеното предварително разгласяване арменският производител износител заяви, че арменският внос следва да бъде изваден от кумулативния за целите на анализа на вредите предвид малкия му обем, неговия малък пазарен дял и постоянните пазарни тенденции, както и поради твърдяното наличие на значителни различия в качеството между продукта, изнасян от Армения, и продуктите, изнасяни от Бразилия и КНР.

(56) Това твърдение не би могло да бъде прието, тъй като беше установено, че всички условия за кумулиране, изложени в член 3, параграф 4 от основния регламент, са изпълнени:

— както предварително бе установено и потвърдено по-горе в съображения 38 и 39, установеният за Армения дъмпингов марж е надвишавал прага de minimis, определен в член 9, параграф 3 от основния регламент.

— обемът на вноса от Армения не е бил незначителен по смисъла на член 5, параграф 7 от основния регламент, т.е. неговият пазарен дял е достигнал 5,26 %, както е посочено в съображение 96 (таблица 4) от временния регламент [; б]еше констатирано също, че вносът от Армения е нараснал значително от 2006 г. до края на разследвания период, независимо от повторното навлизане на внос от КНР и значителния внос от Бразилия през разглеждания период.

— по отношение на условията на конкуренция между продуктите, внасяни от разглежданите държави, и по-специално по отношение на посочените аргументи във връзка със значителните различия в качеството между внасяните продукти, както е посочено в съображение 52, бе констатирано, че продуктите от Армения имат сходни основни физически и технически характеристики и се използват за същите основни приложения независимо от тяхното специфично качество [; с]ъщо така беше отбелязано, че този производител износител е заявил намерението си да започне да произвежда дори и по-висококачественото алуминиево конвертиращо се фолио, което показва, че аргументът относно предполагаемото лошо качество на произведените продукти може би е преувеличен.

(57) Поради това твърденията на арменския производител износител бяха отхвърлени“.

98 Освен това съображение 52 от обжалвания регламент, отнасящо се до оборването на доводите на бразилски производител износител, към който обаче препраща съображение 56, трето тире, гласи следното: „[п]о отношение на първото твърдение, т.е. за разлика в стандартите за качество, при разследването беше установено, че независимо от различията в качеството, пазарът на алуминиево фолио се е диктувал основно от цените и разликите в качеството са имали само незначителна роля при избора на доставчик[; т]ези констатации бяха потвърдени от оказващите съдействие вносители и засегнати ползватели[; с]ледователно необоснованото твърдение на бразилския производител износител, т.е. че пазарът на алуминиево фолио е бил разделен на няколко сегмента според разликите в качеството на продукта, не беше потвърдено по време на настоящото разследване и следва да бъде отхвърлено“.

99 Общият съд счита, че изложените от жалбоподателя доводи в рамките на настоящото основание могат да бъдат разделени на две части, доколкото се оспорва преценката, от една страна, относно условията по член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент, свързани с това вносът, предмет на кумулиране, да не е несъществен, и от друга страна, относно условията по член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент, отнасящи се до оценката на условията за

конкуренция. В рамките на втората част ще бъде разгледано по-конкретно възражението на жалбоподателя за недостатъчната мотивираност на обжалвания регламент, що се отнася до прилагането на посочения член 3, параграф 4, буква б).

По първата част, отнасяща се до условието вносът, предмет на кумулиране, да не е несъществен

- 100 Жалбоподателят изтъква по същество пет основания във връзка с преценката от страна на Съвета относно това дали вносът, предмет на кумулиране, не е несъществен.
- 101 Първото оплакване се отнася до тълкуването на съдържащото се в член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент условие обемът на вноса с произход от всяка страна да не е несъществен. Жалбоподателят упреква Съвета, че неправилно е взел предвид критерия за пазарен дял от 1 %, посочен в член 5, параграф 7 от основния регламент, при преценката за несъществен характер на вноса по смисъла на член 3, параграф 4, буква а) от същия регламент. От една страна, жалбоподателят посочва, че член 3, параграф 4 от основния регламент не съдържа никакво препращане към член 5, параграф 7 от същия регламент. От друга страна, той поддържа по същество, че ниското равнище на внос няма еднакво значение в тези две разпоредби. Ако в случая на член 5, параграф 7 от основния регламент това би довело до прекратяване на процедурата, това не винаги би било така в случая на прилагане на член 3, параграф 4, буква а) от него. Жалбоподателят посочва освен това, че когато става въпрос за тълкуването на основния регламент, Съветът не може да се позове на каквато и да е свобода на преценка.
- 102 Като начало следва да се отбележи, че за да определи, че вносът на жалбоподателя „не е несъществен“, в съображение 56, второ тире от обжалвания регламент Съветът не извършва вътрешно присъщата преценка на обхвата на този внос, а се основава на комбинирано тълкуване на член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент, от една страна, и на член 5, параграф 7 от същия регламент, от друга страна.
- 103 От съдебната практика се установява, че член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент е тълкуван в смисъл, че позволява вносът с произход от дадена страна да бъде взет предвид в рамките на кумулирането само доколкото произхожда от производител износител, за който е установено, че осъществява дъмпинг (решение от 28 октомври 2004 г., Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, T-35/01, EU:T:2004:317, т. 161). От това следва, че целта на тази разпоредба е да се избегне възможността при изготвянето на кумулирана оценка на въздействието на вноса да се включи страна, вносът от която, извършван от разглеждания производител износител, не стои в основата на дъмпинг, било защото дъмпинговият марж е по-нисък от прага de minimis, било защото обемът на вноса е несъществен.
- 104 Налага се обаче констатацията, че член 5, параграф 7 от основния регламент — доколкото уточнява, че „[п]роцедура не се образува срещу страни, които всяка поотделно имат внос, който е под 1 % от общия внос на пазара, с изключение на случаите, когато общият внос от група страни е 3 % или повече от потреблението в Общността“ — цели да изясни обстоятелствата, при които делът на вноса в рамките на потреблението на Съюза е твърде малък, за да може този внос да се счита за стоящ в основата на дъмпинг.
- 105 Следователно съществува връзка на взаимно допълване между двете разпоредби, поради което Съветът не е допуснал твърдяната от жалбоподателя грешка в правото, когато при тълкуването на условието вносът да не е несъществен, съдържащо се в член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент, е взел предвид прага от 1 %, посочен в член 5, параграф 7 от основния регламент.

- 106 Поради това първото оплакване трябва да бъде отхвърлено
- 107 Второто оплакване почива на сравнение с дадената от Съвета квалификация на вноса с произход от Русия. Упрекът към него е, че е приел, че вносът с произход от Армения има съществено въздействие върху пазара, докато въздействието на вноса с произход от Русия, макар и на по-високо равнище, е бил оценен като ограничен и без отрицателни последици за състоянието на индустрията на Съюза.
- 108 Налага се констатацията, че жалбоподателят не квалифицира правно това оплакване.
- 109 В случай че с настоящото оплакване се цели да се докаже, че институциите неправилно са приели, че вносът на жалбоподателя не е несъществен по смисъла на член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент, то би трябвало веднага да бъде отхвърлено, доколкото в точки 103—105 по-горе беше направен изводът, че тълкуването на израза „не е несъществен“ с оглед на член 5, параграф 7 от основния регламент в никакъв случай не е неправилно.
- 110 В случай че настоящото оплакване следва да се счита за твърдение по същество за нарушение на принципа на равно третиране във вреда на жалбоподателя, то също е неоснователно. Без дори да е необходимо да се разглежда дали руският и арменският внос са в сходно положение, достатъчно е да се припомни, че спазването на принципа на равно третиране трябва да се съчетава със спазването на принципа на законност, което предполага никой да не се позовава в своя полза на допуснато спрямо друго закононарушение (вж. решение от 14 април 2011 г., *Visa Europe и Visa International Service/Комисия*, T-461/07, EU:T:2011:181, т. 219 и цитираната съдебна практика). Така, дори да се предположи, че Съветът неправилно е квалифицирал руския внос като ограничен, тази грешка не би имала последици за основателността на преценката, че арменският внос „не е несъществен“.
- 111 Следователно второто оплакване трябва също да бъде отхвърлено.
- 112 Третото, четвъртото и петото оплакване се отнасят до избора на периода, който е взет предвид при преценката на несъщественния характер на вноса на жалбоподателя.
- 113 С третото оплакване се отправя упрек към Съвета за това, че е определил обема на вноса на жалбоподателя въз основа само на разследвания период (юли 2007 г.—юни 2008 г.) вместо въз основа на разглеждания период (януари 2005 г.—юни 2008 г.). Поддържа се по същество, че само разследваният период не е представителен по отношение на жалбоподателя, тъй като не отчита последиците от пълното преустановяване на дейността му между 2004 г. и 2006 г. Така той не отразявал липсата на арменски внос до края на 2006 г. и по същество водел до изопачена представа за вноса. Отчитането на обема на износа в разглеждания период било достатъчно, за да се докаже несъщественният характер на вноса му. Той допълва, че отчитането само на вноса в хода на разследвания период не е достатъчно, за да се докаже вредата по смисъла на член 3, параграф 2 от основния регламент. Жалбоподателят поддържа също по същество, че анализът на Съвета е противоречив, доколкото пропуска да отчете последиците от затварянето на завода на жалбоподателя при изчисляването на средната величина на вноса и същевременно се позовава на увеличение на вноса в резултат на този период на преустановяване на дейността.
- 114 В съображение 3 от обжалвания регламент се прави разграничение между, от една страна, периода на разследването на дъмпинга и вредата (от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г.), и от друга страна, разглеждания период, който се отнася до проучването на тенденциите, имащи отношение към оценката на вредата (от 1 януари 2005 г. до 30 юни 2008 г.).

- 115 В съображение 56, второ тире от обжалвания регламент Съветът взема предвид обема на вноса с произход от Армения през разследвания период (т.е. 5,26%), за да приеме, че той не е несъществен. Съветът констатира също, че вносът от Армения е нараснал значително от 2006 г. до края на разследвания период независимо от повторното навлизане на внос от КНР и значителния внос от Бразилия през разглеждания период.
- 116 Така, за да обоснове извода си, че вносът не е несъществен, Съветът се позовава, от една страна, на обема на вноса на жалбоподателя в разследвания период, и от друга страна, на развитието на вноса в една по-широка времева рамка, а именно разглежданият период.
- 117 Доколкото от точки 104—105 по-горе следва, че направената в съображение 56, второ тире от обжалвания регламент констатация за съществуването, от една страна, на пазарен дял от 5,26% е достатъчна сама по себе си да докаже, че вносът на жалбоподателя не е несъществен, Общият съд счита, че е достатъчно да се провери дали Съветът е допуснал явна грешка в преценката при определянето на този пазарен дял, позовавайки се изключително на данни, отнасящи се за разследвания период, обхващащ времето между 1 юли 2007 г. и 30 юни 2008 г.
- 118 В приложение на член 6, параграф 1 от основния регламент „[с]лед започване на процедура по разследване Комисията, в сътрудничество с държавите членки, започва разследване на ниво на Общността[; п]редмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно[; з]а да бъде представителен резултатът от разследването, се определя разследвания[т] период, който в случаите на дъмпинг е не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи започването на процедурата“.
- 119 От съдебната практика следва, че е необходимо разследването да се провежда въз основа на възможно най-актуална информация, за да могат да бъдат определени антидъмпингови мита, подходящи за защита на промишлеността на Съюза срещу дъмпинговите практики (решения от 3 октомври 2000 г., *Industrie des poudres sphériques/Съвет*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 92 и от 28 януари 2016 г., *CM Eurologistik и GLS*, C-283/14 и C-284/14, EU:C:2016:57, т. 66).
- 120 От съдебната практика следва също, че Съветът може да определи вредата, претърпяна от промишлеността на Съюза, въз основа на период, който е по-дълъг от периода на разследването относно наличието на дъмпингови практики (вж. в този смисъл решение от 7 май 1991 г., *Nakajima/Съвет*, C-69/89, EU:C:1991:186, т. 87), благодарение на тенденциите, имащи отношение към оценката на вредата в рамките на разглеждания период.
- 121 Именно в рамките на този по-дълъг период според жалбоподателя е трябвало да бъде преценено дали вносът му не е несъществен.
- 122 Достатъчно е в това отношение да се подчертае, че Съветът правилно възразява, че това би довело до представяне на изкривена картина на действителния обем на износа в Съюза, доколкото в такъв случай би бил взет предвид периодът, в който заводът на жалбоподателя е бил затворен, който не може да се счита, че отразява действително производствената му дейност и износ.
- 123 Следователно, като приема, че вносът на жалбоподателя не е несъществен въз основа на данни, отнасящи се единствено за разследвания период вместо за разглеждания период, Съветът не е допуснал твърдяната от жалбоподателя явна грешка в преценката.
- 124 Този извод не се опровергава от доводите на жалбоподателя, изложени в репликата му, свързани със задължението на институциите да извършат обективна преценка съгласно член 3, параграф 2 от основния регламент. Без да е необходимо да се разглежда въпросът за допустимостта на този довод, оспорен от Съвета, достатъчно е да се подчертае, че неотчитането на период, който не отразява нормалната дейност на жалбоподателя, се вписва в

насоката на събирането на възможно най-актуални данни и следователно съответства на логиката на обективната преценка, на която се позовава член 3, параграф 2 от основния регламент.

- 125 Ето защо третото основание следва да бъде отхвърлено.
- 126 В рамките на четвъртото си оплакване жалбоподателят изтъква, че вносът му е бил анализиран въз основа на период от 18 месеца, докато този на останалите страни износителки е бил анализиран въз основа на период от 42 месеца, което представлявало дискриминационно третиране спрямо него.
- 127 Налага се все пак да се отбележи, че такова оплакване в действителност липсва. От съображение 93, второ тире от временния регламент, към което препраща съображение 58 от обжалвания регламент, е видно, че обемът на вноса с произход както от Армения, така и от Бразилия и КНР е бил определен въз основа на една и съща времева рамка, а именно разследваният период.
- 128 С петото си оплакване жалбоподателят упреква Съвета за това, че не е взел предвид обема на вноса след разследвания период. Той припомня, че реализираните от него продажби в Съюза през 2008 г. са започнали да показват тенденция към значително намаляване, която се е запазила след края на разследвания период. Той поддържа, че отчитането на обема на вноса след разследвания период отговаря на стремежа да се вземат предвид възможно най-актуалните данни и че доколкото началото на спада му е два месеца преди началото на административната процедура, той не може да е бил предизвикан от това начало.
- 129 Както Общият съд вече е имал повод да подчертае, разследваният период и забраната да се взима предвид информация, отнасяща се до следващ го период, целят да осигурят представителността и достоверността на резултатите от разследването, като гарантират, че информацията, на която се основава установяването на дъмпинга и на вредата, не е повлияна от поведението на заинтересованите производители в резултат на образуването на антидъмпинговата процедура и следователно, че наложеното в края на процедурата окончателно мито може действително да поправи вредата, причинена от дъмпинга (вж. решение от 17 декември 2008 г., HEG и Graphite India/Съвет, T-462/04, EU:T:2008:586, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 130 Освен това, като използва термина „обикновено“, член 6, параграф 1 от основния регламент допуска изключения от забраната за взимане предвид на информация, отнасяща се до период, следващ разследвания период. По отношение на благоприятните за засегнатите от разследването предприятия обстоятелства е прието, че институциите на Съюза не могат да бъдат задължавани да взимат предвид обстоятелства, спадащи към период, следващ разследвания период, освен ако тези обстоятелства разкриват ново развитие, което прави явно неподходящо предвиденото въвеждане на антидъмпингово мито. Обратно, ако сведения относно период, следващ разследвания период, оправдават налагането или увеличаването на антидъмпингово мито, поради това че отразяват поведението на заинтересованите предприятия към момента, въз основа на изложеното по-горе трябва да се приеме, че институциите имат правото, даже задължението, да ги вземат предвид (вж. решение от 17 декември 2008 г., HEG и Graphite India/Съвет, T-462/04, EU:T:2008:586, т. 67 и цитираната съдебна практика).
- 131 В становището си относно оповестяването на предварителните заключения жалбоподателят поставя акцента върху статистическа графика на вноса, изготвена от Статистическата служба на Европейския съюз (Евростат), при разглеждането на която се установява спад на вноса му между март и април 2008 г., впоследствие стабилизиране на вноса му до края на проучения период, т.е. януари 2009 г.

- 132 От този документ несъмнено се установява, че спад на вноса е имало най-вече между април и май 2008 г., не само преди започването на антидъмпинговата процедура от Комисията (12 юли 2008 г.), но също и преди самата жалба от индустрията на Съюза (28 май 2008 г.), което би могло да означава, че посоченият спад не се дължи на започването на административната процедура.
- 133 Все пак следва да се отбележи, че посочената в точка 130 по-горе съдебна практика не предвижда, що се отнася до благоприятните за засегнатите от разследването предприятия обстоятелства, да се вземат предвид обстоятелства, отнасящи се за период, който е последващ спрямо периода на разследването, освен в случай че правят налагането на антидъмпингово мито явно неподходящо.
- 134 Налага се обаче констатацията, че предходността на спада на вноса спрямо започването на процедурата е твърде относителна, тъй като този спад в действителност частично съвпада с жалбата на индустрията на Съюза, и че в резултат на това не може да се изключи наличието на причинно-следствена връзка между тези две събития. Освен това съществуването на такава процедура е могло да повлияе на поведението на жалбоподателя, подтиквайки го да поддържа сравнително ниско равнище на внос до приключването на антидъмпинговата процедура. Мотивът, свързан с възможното поведение на жалбоподателя поради започването на антидъмпингово разследване, следователно не е напълно лишен от значимост.
- 135 Следователно Съветът не е допуснал явна грешка, когато имплицитно е отказал да вземе предвид обема на вноса след разследвания период.
- 136 В резултата на това петото оплакване трябва да бъде отхвърлено, както и първата част на основанието изцяло.

По втората част, отнасяща се до преценката на условията за конкуренция

- 137 Доводите във връзка с настоящата част от основанието могат да бъдат разделени на три оплаквания, с които жалбоподателят критикува, първо, мотивите на от обжалвания регламент относно прилагането на член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент, второ, прилагането на неотнормирани критерии, и трето, явна грешка в преценката при прилагането на тази разпоредба спрямо обстоятелствата в настоящия случай.
- 138 Що се отнася до първото оплакване, жалбоподателят критикува мотивите на обжалвания регламент във връзка с оборването на представените от него доказателства с цел установяване, че лошото качество на продукта му го поставяло в различни условия за конкуренция в сравнение с тези, от една страна, на вносителите от Бразилия и КНР, и от друга страна, на производителите от Съюза. Той посочва в това отношение, че Съветът се е ограничил да подчертае намерението му да започне да произвежда дори и по-висококачествено конвертиращо се алуминиево фолио.
- 139 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията на Съюза, която е съставила инкриминирания акт, така че да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да защитят правата си, а на съда на Съюза — да упражни своя контрол (вж. решение от 11 юли 2013 г., Hangzhou Duralamp Electronics/Съвет, T-459/07, непубликувано, EU:T:2013:369, т. 86 и цитираната съдебна практика).
- 140 Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически или правни обстоятелства, доколкото мотивите на определен акт следва да се преценяват с оглед не само на текста на акта, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи материята.

Достатъчно е, че Съветът излага фактите и правните съображения, които имат основно значение в структурата на Регламента (вж. решение от 11 юли 2013 г., Hangzhou Duralamp Electronics/Съвет, T-459/07, непубликувано, EU:T:2013:369, т. 87 и цитираната съдебна практика).

- 141 По-специално институциите не са длъжни да изразят позиция по всички доводи, приведени пред тях от заинтересованите лица, а е достатъчно да изложат фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (вж. решение от 16 декември 2015 г., VTZ и др./Съвет, T-108/13, непубликувано, EU:T:2015:980, т. 157 и цитираната съдебна практика).
- 142 На първо място, следва да се отбележи, че комбинираният прочит на съображение 52 и на съображение 56, трето тире от обжалвания регламент разкрива ясно и недвусмислено мотивите на Съвета по отношение на спазването на условието, съдържащо се в член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент. Открояват се по същество три елемента: най-напред, значимостта на показателя „цена“ в конкуренцията на пазара на алуминиево фолио и незначителната роля на различията в качеството (съображение 52); по-нататък, констатацията, че продуктите на жалбоподателя имали същите основни физически и технически характеристики и се използвали за същите основни приложения независимо от специфичното им качество (съображение 56, трето тире), и най-сетне, заявеното от жалбоподателя намерение да започне да произвежда дори и по-висококачествено конвертиращо се алуминиево фолио, което показвало, че аргументът относно предполагаемото лошо качество на произведените продукти може би е бил преувеличен (съображение 56, трето тире). Този аспект на мотивите на обжалвания регламент следователно съответства на изискванията, разяснени в точка 139 по-горе.
- 143 На второ място и като последица, в приложение на цитираната в точки 140 и 141 по-горе съдебна практика следва да се приеме, че тези мотиви, изложени в съображение 52 и в съображение 56, трето тире от обжалвания регламент, отнасящи се до спазването на условието, съдържащо се в член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент, са достатъчни, за да удовлетворят изискванията на член 296 ДФЕС що се отнася до този аспект на мотивите му, без Съветът да е длъжен да изрази изрично становище относно различните представени от жалбоподателя доказателства в хода на административната процедура.
- 144 Поради това първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.
- 145 В рамките на второто оплакване жалбоподателят поддържа, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, доколкото доводите му във връзка с условията за конкуренция са отхвърлени въз основа на съображение, което е неотнормено. Констатацията в съображение 56, трето тире от обжалвания регламент — изведена от обстоятелството, че продуктите с произход от Армения имат същите основни физически и технически характеристики и се използват за същите основни приложения независимо от специфичното им качество — била относима само към определянето на сходните и съответните продукти, съгласно член 1, параграф 4 от основния регламент, но не и към преценката на условията за конкуренция, съгласно член 3, параграф 4, буква б) от същия регламент.
- 146 Следва да се припомни, че в съображение 56 от обжалвания регламент Съветът приема, че „продуктите от Армения имат сходни основни физически и технически характеристики и се използват за същите основни приложения независимо от тяхното специфично качество“. Жалбоподателят счита, че тук става въпрос за критерии, които са относими в контекста на член 1, параграф 4, от основния регламент във връзка с определянето на сходния продукт, но не и в контекста на член 3, параграф 4, буква б) от този регламент.

- 147 Така с настоящото оплакване жалбоподателят упреква Съвета за това, че е приложил неотнормирани критерии по повод на преценката на условията за конкуренция съгласно 3, параграф 4, буква б) от основния регламент. Става въпрос следователно за евентуална грешка в правото, допусната от Съвета, а не за наличие на явна грешка в преценката, както изглежда, че твърди жалбоподателят.
- 148 В точка 103 по-горе беше припомнено, че член 3, параграф 4, буква а) от основния регламент се тълкува от Общия съд в смисъл, че не допуска при изготвянето на кумулирана оценка на въздействието на вноса да се включи страна, вносът от която, извършван от разглеждания производител износител, не стои в основата на дъмпинг, било защото дъмпинговият марж е по-нисък от прага *de minimis*, било защото обемът на вноса е несъществен.
- 149 Налага се констатацията, че предпочитание трябва да се отдаде на еквивалентен подход при тълкуването на член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент. Така позоваването на адекватността на кумулативната оценка „на ефекта от вноса [...] от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти“, трябва да се разбира като целящо да се предотврати възможността да бъдат кумулирани последиците от вноса на продукти, които не се конкурират в достатъчна степен помежду си, за да причинят една и съща вреда на индустрията на Съюза. Също така позоваването на адекватността на кумулативната оценка „на условията за конкуренция между внесените продукти и тези между внесените продукти и подобни на тях стоки с произход от Общността“ трябва да се разбира като целящо да предотврати възможността внос, който е недостатъчно конкурентоспособен спрямо продукта с произход от Съюза и следователно който не може да причини вреда на последния, да може да бъде предмет на кумулативна оценка заедно с други вносители.
- 150 Следователно Съветът не е допуснал грешка в правото, когато е приложил критерии, които са еквивалентни на тези, които са относими при определянето на сходния продукт съгласно член 1, параграф 4 от основния регламент, след като те целят по същество да гарантират наличието на достатъчно равнище на конкуренция между съответния продукт и сходния продукт.
- 151 Всъщност член 1, параграф 4 от основния регламент определя като „сходен продукт“ „продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт“. Съгласно постоянната съдебна практика определянето на обхвата на разглеждания продукт в рамките на процедурата по разследване на дъмпинг има за цел да помогне за изготвянето на списък на продуктите, които евентуално ще бъдат обект на налагане на антидъмпинговите мита. За тази цел институциите могат да вземат предвид няколко фактора като физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, употребата им, взаимозаменяемостта им, възприемането им от потребителите, дистрибуторските канали, производствения процес, производствените разходи и качеството (решение от 10 октомври 2012 г., *Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет*, T-172/09, непубликувано, EU:T:2012:532, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 152 От изложеното по-горе следва, че като е взел предвид обстоятелството, „че продуктите от Армения имат сходни основни физически и технически характеристики и се използват за същите основни приложения независимо от тяхното специфично качество“, Съветът не е допуснал твърдяната от жалбоподателя грешка в правото.
- 153 Следователно второто оплакване следва да бъде отхвърлено.

- 154 В рамките на третото си оплакване жалбоподателят поддържа, че Съветът не е взел предвид в достатъчна степен лошото качество на продуктите му при преценката на условията за конкуренция, както и представените от него доказателства с цел установяване на това лошо качество.
- 155 В рамките на преценката на настоящото оплакване следва да се вземе предвид, в приложение на цитираната в точка 79 по-горе съдебна практика, широката свобода на преценка, призната на институциите в областта на мерките за защита на търговията поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които те трябва да разглеждат.
- 156 Следователно жалбоподателят е бил длъжен да докаже, че лошото качество на вноса му го е поставило в конкурентно положение, което е до такава степен различно от положението на другите вносители и на съответния продукт, че изборът на Съвета да приложи член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент се оказва явно погрешен.
- 157 Както вече беше отбелязано в точка 142 по-горе, Съветът е приел по същество три елемента, за да заключи, че условието по член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент е изпълнено: преобладаващото значение на показателя „цена“ в конкуренцията на пазара на алуминиево фолио и незначителната роля на различията в качеството; констатацията, че продуктите на жалбоподателя имат същите основни физически и технически характеристики и се използват за същите основни приложения независимо от тяхното специфично качество, и заявеното намерение от жалбоподателя да започне да произвежда дори и по-висококачественото алуминиево конвертиращо се фолио.
- 158 На първо място, налага се констатацията, че представените от жалбоподателя доказателства не поставят под съмнение всички обстоятелства, взети предвид от Съвета. Така те не опровергават наличието на намерение на жалбоподателя да подобри качеството на продуктите си, което освен това не се оспорва от него в писменото му становище.
- 159 В това отношение може да се отбележи, че Общият съд вече е имал повод да вземе предвид при определянето на сходния продукт не само заменяемостта на равнище на търсенето, но също и на равнище на предлагането, с оглед на възможността да се премине от производството на продукция с определено качество към производството на продукция с друго качество (вж. в този смисъл решение от 10 октомври 2012 г., Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет, T-172/09, непубликувано, EU:T:2012:532, т. 75). Поради съображенията, изложени в точки 149—151 по-горе, разсъжденията в рамките на анализа на съответния продукт съгласно член 1, параграф 4 от основния регламент имат също така значение при определянето на условията за конкуренция по смисъла на член 3, параграф 4, буква б) от същия регламент.
- 160 От това следва задължително, че неоспорената от жалбоподателя възможност да започне да произвежда продукция с по-високо качество намалява съществено значимостта на довода му във връзка с въздействието върху условията за конкуренция на твърдяното лошо качество на продукцията му.
- 161 На второ място и при всички положения, следва също така да се отбележи, че с право Съветът акцентира върху неубедителността на представените от жалбоподателя доказателства.
- 162 Съгласно постоянната съдебна практика доминиращият принцип в правото на Съюза е този на свободната преценка на доказателствата, като единственият критерий за преценка на представените доказателства е достоверността им. Така, за да се прецени доказателствената сила на дадено доказателство, най-напред следва да се провери правдоподобността на съдържащата се в него информация. Поради това трябва да се отчетат по-специално произходът на документа, обстоятелствата при съставянето му и неговият адресат и да се

прецени дали с оглед на съдържанието си документът изглежда логичен и достоверен (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 29 юни 2012 г., GDF Suez/Комисия, T-370/09, EU:T:2012:333, т. 161 и цитираната съдебна практика).

- 163 Първо, що се отнася до писмата на дружествата Timos, DLR, RONCORNI, SPHERE France, FRIO COMSET, Cogerasck, налага се констатацията, най-напред, че тези писма са били изготвени по искане на жалбоподателя след започването на процедурата; по-нататък, че текстът им е в голяма степен сходен, дори идентичен, и най-сетне, че с тях се иска прекратяване на антидъмпинговата процедура срещу жалбоподателя. При тези обстоятелства не може да се счита, че тези писма целят да предоставят обективна оценка на качеството на продукцията на жалбоподателя. Следователно те могат да се ползват само с ограничена доказателствена сила относно твърдяното лошо качество на продукцията на жалбоподателя.
- 164 Второ, що се отнася до писмото по електронната поща от дружеството Achenbach, изглежда, че то също е било изготвено по искане на жалбоподателя след започването на процедурата. В него се подчертава по същество, че при пускането в действие на новите машини, предоставени от това дружество на жалбоподателя, са възникнали затруднения, които са дали отражение върху производствените разходи на алуминиевото фолио. Това писмо следователно не представлява действително доказателство за твърдяното лошо качество на продукцията на жалбоподателя.
- 165 Така, трето, единственото валидно доказателство в подкрепа на твърдението за лошото качество на партида от продукцията на жалбоподателя е писмото за рекламация на дружеството LENZING, слагашо край на доставките на жалбоподателя. Все пак тук става въпрос за оспорване за сравнително малка сума (3 176 EUR), която не може да бъде считана за представителна за цялата или за широка извадка от продукцията на жалбоподателя.
- 166 С оглед на всички изложени съображения следва да се заключи, че жалбоподателят не е успял да докаже явно неправилното прилагане на член 3, параграф 4, буква б) от основния регламент по отношение на неговия внос.
- 167 Третото оплакване трябва следователно да бъде отхвърлено, а в резултат на това и трето основание изцяло.

По четвърто основание, свързано с твърдението, че отхвърлянето на предложението за гаранция на жалбоподателя било опорочено от нарушение на принципа на равно третиране и от явни грешки в преценката

- 168 Жалбоподателят счита, че предложението му за гаранция е отхвърлено в нарушение на принципа на равно третиране и въз основа на явно неправилни мотиви.
- 169 Съветът, подкрепян от Комисията, иска настоящото основание да бъде отхвърлено.
- 170 Съгласно член 8, параграф 1 от основния регламент: „[п]ри условие че е било направено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда, Комисията може да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че след специални консултации с консултативния комитет Комисията се е уверила, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен“.
- 171 Съгласно член 8, параграф 3 от същия регламент „[п]редложените гаранции не е необходимо да бъдат приемани, ако приемането им се прецени за нецелесъобразно, ако броят на действителните или потенциални износители е твърде голям или по други причини,

включително такива, свързани с общата политика[; и]зносителят може да бъде уведомен за причините за отказа да се приемат предложените от него гаранции и да получи възможност да представи коментарите си по тях[; п]ричините за отказ се излагат в окончателното решение“.

172 Съображения 113—115 от обжалвания регламент гласят следното:

„(113) В хода на разследването единственият оказал съдействие производител износител от Армения и единственият оказал съдействие производител износител от Бразилия предложиха ценови гаранции в съответствие с член 8, параграф 1 от основния регламент.

(114) Двете предложения бяха проучени. Предложението на бразилския износител премахва причиняващите вреда последици от дъмпинга и ограничава в достатъчна степен риска от заобикаляне на мерките. Що се отнася до предложението на арменския износител, като се имат предвид комплексната структура на групата от дружества и на каналите им за продажби, съществува голям риск от кръстосано компенсирание с продажбите на един и същ продукт, но с различен произход, на едни и същи клиенти, както и с продажбите на едни и същи клиенти на различни продукти от различни дружества за продажба, които са част от същата група. Арменският износител представи съществено преработено предложение за гаранция след края на срока, предвиден в член 8, параграф 2 от основния регламент. Следва да се отбележи, че в допълнение към факта, че преработеното предложение е представено след края на срока, то не може да бъде прието по следната причина: въпреки че дружеството предложи да продава единствено пряко на първия независим клиент в ЕС, тоест без да включва своите две свързани дружества в канала за продажби, разследването показва, че дружеството е продавало други продукти на същите клиенти в ЕС. Освен това, дружеството обяви, че възнамерява да произвежда нов вид продукт, по-специално АКФ, и да го продава в ЕС. Тъй като е възможно този нов вид продукт да бъде продаван на същите клиенти в ЕС, дори преработеното предложение не може да ограничи риска от кръстосано компенсирание до приемливо равнище.

(115) С Решение 2009/736[...] Комисията прие предложението за гаранция от [СВА]. Съветът признава, че предложението за гаранция премахва вредните последици от дъмпинга и в достатъчна степен ограничава риска от заобикаляне. Предложението от Rusal Armenal се отхвърля по причините, изложени в съображение 114, както и поради проблеми, установени със счетоводните му отчети, които са изложени в съображения 21 и 22 по-горе“.

173 В рамките на това основание жалбоподателят оспорва законосъобразността на това, което той счита за четирите мотива за отхвърляне на предложението му за гаранция, а именно представянето на предложението му за гаранция след изтичане на срока, квалифицирането на това предложение като „съществено преработено“, „големия[т] риск от кръстосано компенсирание“, който приемането на предложението му щяло да породи, и проблемите, засягащи счетоводната му отчетност.

174 Налага се все пак да се отбележи, че прочитът на съображения 114 и 115 от обжалвания регламент разкриват наличието само на два мотива за отхвърляне на предложението за гаранция, представено от жалбоподателя, от една страна, констатацията, че поправеният вариант на предложението не ограничава достатъчно големия риск от „кръстосано компенсирание с продажбите на един и същ продукт, но с различен произход, на едни и същи клиенти, както и с продажбите на едни и същи клиенти на различни продукти от различни дружества за продажба, които са част от същата група“ (съображение 114), от друга страна, проблемите в счетоводната отчетност на жалбоподателя (съображение 115). Всъщност от

съображение 114 от обжалвания регламент не следва, че останалите две посочени от жалбоподателя обстоятелства представляват мотиви, на които Съветът се е позовал, за да отхвърли това предложение.

- 175 Що се отнася до законосъобразността на мотива във връзка с недостатъците в счетоводната отчетност на жалбоподателя, съдържащ се в съображение 115 от обжалвания регламент, следва да се отбележи, че той е бил подробно разяснен на жалбоподателя от Комисията в писмо от 7 август 2009 г., в което се подчертава по същество, че контролът за съблюдаването на гаранцията предполага наличие на възможност да се провери счетоводната отчетност на жалбоподателя и че установените по повод на разглеждането на заявлението ТДПИ нередности при воденето на счетоводството на жалбоподателя поставят под съмнение възможността да се направи такава проверка.
- 176 Както Общият съд е имал възможност да подчертае, от член 8, параграф 3 от основния регламент следва, че при оценката на предложението за гаранция институциите на Съюза могат да вземат предвид всякакви фактически обстоятелства (решение от 10 март 2009 г., *Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет*, T-249/06, EU:T:2009:62, т. 224). Освен това нито една от разпоредбите на основния регламент не задължава институциите на Съюза да приемат предложения за ценови гаранции, отправени от икономическите оператори, спрямо които е образувана процедура по разследване преди налагането на антидъмпингови мита. Обратно, от посочения регламент следва, че приемливият характер на подобни гаранции се определя от институциите в рамките на тяхното право на преценка (вж. решение от 10 март 2009 г., *Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет*, T-249/06, EU:T:2009:62, т. 225 и цитираната съдебна практика).
- 177 От това следва логично, че Общият съд не може да упражнява ограничен контрол върху основателността на отхвърлянето на предложение за предоставяне на гаранция. В това отношение може да се отбележи, че широката свобода на преценка, с която се ползват институциите, не произтича само от сложността на икономическите, политическите и правните положения, произтичащи от мерките за търговска защита. Тя е също така последица от избора на законодателя да предостави на институциите свобода при вземане на решения, що се отнася до възможността да приемат или не дадено предложение за предоставяне на гаранция.
- 178 На първо място, следва да се отбележи, че повелята да се осигури адекватен контрол над гаранциите, е съображение, което институциите са могли валидно да вземат предвид при разглеждането на предложението на жалбоподателя за предоставяне на гаранции.
- 179 На второ място и като последица, следва да се провери дали обжалваният регламент е опорочен поради явна грешка в преценката, доколкото в него се приема, че установените недостатъци в счетоводната отчетност на жалбоподателя са били от такова естество, че са могли да поставят под съмнение съблюдаването на предоставените от жалбоподателя гаранции.
- 180 Както вече беше подчертано в точка 89 по-горе, видно от съображение 22 от обжалвания регламент, към който препраща съображение 115 от същия регламент, институциите са разполагали само с одиторските доклади за 2006 г. и 2007 г., които са поставяли акцента върху недостатъците по отношение на три елемента: инвентаризацията на материалната наличност към 31 декември 2006 г., разходите за продажби и нетните загуби за 2006 г. и 2007 г.
- 181 От една страна обаче, налага се констатацията, че освен въздействието им върху изчисляването на нормалната стойност на продукцията на жалбоподателя тези недостатъци поради естеството си могат да породят основателно съмнение в надеждността на счетоводната отчетност на жалбоподателя.

- 182 Този извод не може да бъде опроверган от посоченото от жалбоподателя обстоятелството, че му е било признато индивидуално третиране, тъй като член 9, параграф 5 от основния регламент не включва никакво изискване във връзка със счетоводната отчетност на съответното предприятие. Това обстоятелство следователно е неотнормимо.
- 183 От друга страна, с право Съвет изтъква в писменото си становище, че рискът от кръстосано компенсиране, който гаранцията на жалбоподателя цели да отстрани, прави още по-важен контрола от страна на Комисията по отношение на счетоводните регистри и регистрите на покупките, производството и материалната наличност на жалбоподателя. Всъщност в случай че предложението за представяне на гаранция от страна на жалбоподателя беше прието, Комисията е трябвало да се увери, че той, пряко или чрез посредничеството на дружество от групата, към която принадлежи, не продава на някой от клиентите си в Съюза друг продукт, занижавайки цената му, което би имало за резултат отмяна или ограничаване на ефекта на увеличението върху цената на продукта на жалбоподателя, предвидена от гаранцията му. Налага се констатацията, че възможността да се осигури такава проверка е обусловена от надеждността на регистрите на жалбоподателя.
- 184 С оглед на изложеното по-горе, съображение 115 от обжалвания регламент не е опорочено от явна грешка в преценката. Доколкото това съображение може да обоснове в достатъчна степен отказа на институциите да приемат предложението за представяне на гаранция от жалбоподателя, не е необходимо разглеждане на критиките по отношение на съображение 114 от същия регламент.
- 185 Ето защо четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено.

По петото основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация

- 186 В рамките на петото основание жалбоподателят се позовава на статия във вестник Sunday Times, публикувана в Обединеното кралство на 12 октомври 2008 г., в която се подчертава наличието, от една страна, на социални контакти между собственика му, M. D., и бивш член на Комисията, отговарящ за генерална дирекция (ГД) „Търговия“, и от друга страна, на всеящо антидъмпингово разследване срещу него. По същество той счита, че в тази статия, както и в последвали други такива, се навеждат твърдения за фаворизиране, възпроизведени и в парламентарен въпрос. Той посочва също така, че в писмо от 16 октомври 2008 г., до което е даден публичен достъп на 19 октомври 2008 г., генералният директор на ГД „Търговия“ разкрива, че ако бъде установено наличието на дъмпинг, що се отнася до жалбоподателя, могат да бъдат наложени мита и „вместо благоприятно третиране“ жалбоподателят може да бъде принуден да заплати мита върху износа си.
- 187 По същество жалбоподателят упреква Комисията за това, че публично се е позовала на всеящо производство срещу него, за да се защити по отношение на наведените срещу нея твърдения за фаворизиране. Той счита също, че писмото от 16 октомври 2008 г. е могло да бъде разглеждано от служителите на Комисията като стимул за провеждане на разследването по начин да бъде постигнат неблагоприятен резултат за него с цел да се докаже безпристрастността ѝ. Това представлявало нарушение на принципа на „добра администрация“, което може да доведе до отмяна на обжалвания регламент.
- 188 Съветът, подкрепян от Комисията, иска настоящото основание да бъде отхвърлено.
- 189 От постоянната съдебна практика следва, че Комисията и Съветът са длъжни да спазват основните права на Съюза в хода на административна процедура в областта на защитата срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Съюза, сред които е и правото на добра администрация, уредено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (вж.

решение от 12 декември 2014 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-643/11, EU:T:2014:1076, т. 45 и цитираната съдебна практика). Според съдебната практиката във връзка с принципа на добра администрация в случаите, в които институциите на Съюза разполагат с право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административните производства е от още по-голямо значение. Сред тези гаранции попада по-специално задължението на компетентната институция да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая (решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14 и от 10 октомври 2012 г., Ningbo Yonghong Fasteners/Съвет, T-150/09, непубликувано, EU:T:2012:529, т. 77).

- 190 В настоящия случай се налага констатацията, че Комисията само е припомнила обстоятелства, които имат публичен характер, без да се отклонява от задължението си за безпристрастност.
- 191 На първо място, доколкото жалбоподателят поддържа, че Комисията стои в основата на обстоятелствата, върху които акцентира статията в Sunday Times, от една страна, следва да се отбележи, че наличието на висящо разследване срещу някои случаи на внос на алуминиево фолио с произход от Армения има публичен характер, доколкото посочената статия е публикувана след публикуването на 12 юли 2008 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* на известието за започване на процедурата. От друга страна, що се отнася до обстоятелството, че М. D. е собственик на дружеството, обект на посоченото разследване, достатъчно е да се подчертае, че тази информация е можела лесно да бъде получена въз основа на данни, които са общоизвестни. Всъщност може разумно да се приеме, че както обстоятелството, че жалбоподателят е единственият производител на алуминиево фолио в Армения, така и фактът, че М. D. е негов собственик, са обстоятелства с публичен характер.
- 192 На второ място, що се отнася до съдържанието на писмото от 16 октомври 2008 г., налага се констатацията, че то се ограничава до това да припомни логиката на основния регламент, а именно че вносът, предмет на дъмпинг и причиняващ вреда на индустрията на Съюза, може да бъде предмет на антидъмпингово мито.
- 193 Следователно не се установява никакво нарушение на принципа на добра администрация.
- 194 С оглед на изложеното по-горе петото основание трябва да бъде отхвърлено, а следователно и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 195 Съгласно член 219 от Процедурния правилник в съдебните актове на Общия съд, постановени след отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, той се произнася по съдебните разноски по образуванияте пред него производства, от една страна, и по производството по обжалване пред Съда, от друга страна. Тъй като в решението по жалбата Съдът не се произнася по съдебните разноски, с настоящото решение Общият съд следва да се произнесе и по съдебните разноски в производството по обжалване пред Съда.
- 196 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноски, и разноските на Съвета съгласно направените от последния искания.
- 197 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Парламентът и Комисията следва да понесат следователно направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Rusal Armenal ZAO понася собствените си съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз, направени в производствата пред Общия съд и пред Съда.**
- 3) **Европейският парламент и Европейската комисия понасят собствените си съдебни разноски.**

Prek

Labucka

Schwarcz

Tomljenović

Kreuschitz

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 януари 2017 година.

Подписи